

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 59/10
12.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Л.Д, због кривичног дела из члана 326. став 1. Кривичног законика ("Сл. лист ФНРЈ" 13/51, 30/59) и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.43/08 од 20.10.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К.... од 13.12.1971. године, у седници већа одржаној 12.05.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.43/08 од 20.10.2009. године ОСНОВАН, па се, само у погледу одлуке о казни, ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Окружног суда у Новом Саду К.... од 13.12.1971. године, у делу изреке којим је остављена на снази правноснажна пресуда Окружног суда у Новом Саду К.... од 21.04.1962. године, тако што Врховни касациони суд окр. Л.Д. задржава као правилно утврђене појединачне казне строгог затвора из наведене пресуде и то: 3-три године за кривично дело давање мита из члана 326. став 1. КЗ (тачка 5 изреке), 4-четири године за кривично дело фалсификовање исправе из члана 306. став 3. КЗ (тачка 5 изреке) и 1-једну годину за кривично дело давање мита из члана 326. став 1. КЗ (тачка 6 изреке), док за кривично дело преваре из члана 258. став 2. КЗ (тачка 5 изреке) узима као утврђену казну строгог затвора у трајању од 6-шест година, по правноснажном решењу Врховног суда Србије – Одељење у Новом Саду, Кзз ... од 18.03.1968. године, па окр. Л.Д. ОСУЂУЈЕ на јединствену казну строгог затвора у трајању од 9-девет година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне од 10.06.1961. до 28.03.1968. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду К.... од 13.12.1971. године, у првом ставу, стављена је ван снаге пресуда Окружног суда у Новом Саду К.... од 21.04.1962. године, у погледу петооптуженог Л.Д, због кривичног дела преваре из члана 258. став 2. КЗ описаног у тачци 23, као и у погледу казне за то дело и јединствене казне, а с обзиром на утврђене казне у трајању од три године строгог затвора за дело из члана 326. став 1. КЗ (тачка 5 изреке), четири године строгог затвора за дело из члана 306. став 3. КЗ (тачка 5 изреке), осам година строгог затвора за дело из члана 258. став 2. КЗ (тачка 5 изреке) и једне године строгог затвора за дело из члана 326. став 1. КЗ (тачка 6 изреке), опт. Л.Д. је осуђен на јединствену казну строгог затвора од 11 година. Другим ставом изреке те пресуде према опт. Л.Д. одбијена је оптужба за кривично дело из члана 258. став 2. КЗ (тачка 23 изреке), услед одустанка јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.43/08 од 20.10.2009. године, против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К.... од 13.12.1971. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 334. став 1. тачка 10. и повреде одредбе члана 348. Законика о кривичном поступку ("Сл. лист ФНРЈ" 40/53, 4/57, 52/59, 30/62; "Сл. лист СФРЈ" 12/65, 23/67, 50/67, 25/68 и 54/70) које су учињене на штету окр. Л.Д, са предлогом да се захтев уважи као основан и на основу члана 425. став 1. ЗКП, укине наведена правноснажна пресуда у првом ставу тачке 2 изреке пресуде и у том делу предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству заменика Републичког јавног тужиоца О.М, на којој је судија известилац изнео стање у списима овог предмета и садржину поднетог захтева. Након тога, присутни заменик Републичког јавног тужиоца изјавила је да мења наводе захтева за заштиту законитости и прецизира датум пресуде К...., тако што уместо датума 13.09.1971. године треба да стоји 13.12.1971. године, као и у погледу основа по којима је захтев поднет тако што изоставља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 334. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП, а остаје код истакнуте повреде из члана 348. истог ЗКП, а затим мења и предлог – да Врховни касациони суд уважи захтев и на основу члана 425. став 1. ЗКП преиначи

пресуду К... од 13.12.1971. године у погледу дела изреке којим се ранија правноснажна пресуда К... од 21.04.1962. године оставља на снази, а у погледу појединачних казни и у погледу јединствене казне затвора.

Имајући у виду одредбу члана 423. став 1. ЗКП, према којој се суд, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, мора ограничити само на испитивање повреда закона на које се јавни тужилац позива у свом захтеву, Врховни касациони суд је оценио наводе поднетог захтева при којима је заменик Републичког јавног тужиоца остао на седници већа као и измене и предлог дат на седници, па је нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је пресудом Окружног суда у Новом Саду К... од 13.12.1971. године повређена одредба члана 348. тада важећег Законика о кривичном поступку.

Наиме, из списка предмета се утврђује да је пресудом Окружног суда у Новом Саду К... од 21.04.1962. године окр. Л.Д. оглашен кривим због извршења два кривична дела давања мита из члана 326. став 1. тада важећег Кривичног законика, два кривична дела преваре из члана 258. истог законика и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 306. став 3. истог законика и осуђен на јединствену казну строгог затвора у трајању од 15 година, да му је одлуком председника Републике број ... од 28.11.1967. године јединствена казна затвора снижена на 10 година строгог затвора, те да му је решењем Врховног суда Србије – Одељење у Новом Саду Кзз ... од 18.03.1968. године, за кривично дело преваре из члана 258. став 2. КЗ (тачка 5 изреке) ублажена казна са 8 на 6 година строгог затвора, а затим ублажена и јединствена казна на 9 година строгог затвора. Из списка предмета се даље утврђује да је по захтеву окр. Л.Д. дозвољено понављање кривичног поступка у односу на кривично дело преваре из члана 258. став 2. КЗ (тачка 23 изреке). У поновљеном поступку Окружни суд у Новом Саду је пресудом К... од 13.12.1971. године у односу на то кривично дело ставио ван снаге пресуду К... од 21.04.1962. године и за то дело према окривљеном одбио оптужбу услед одустанка јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења, док је за преостала кривична дела поменути пресуду оставио на снази. При томе, узете су као утврђене појединачне казне строгог затвора за преостала кривична дела и то: 3 године за кривично дело из члана 326. став 1. КЗ (тачка 5 изреке), 4 године за кривично дело из члана 306. став 3. КЗ (тачка 5 изреке), 8 година за кривично дело из члана 258. став 2. КЗ (тачка 5 изреке) и 1 година за кривично дело из члана 326. став 1. КЗ (тачка 6 изреке), па је окр. Л.Д. осуђен на јединствену казну строгог затвора од 11 година.

Међутим, имајући у виду да је правноснажним решењем Врховног суда Србије – Одељење у Новом Саду, Кзз ... од 18.03.1968. године, казна строгог затвора од 8 година за кривично дело преваре из члана 258. став 2. КЗ (тачка 5 изреке) ублажена на 6 година, то Окружни суд у Новом Саду није могао узети као утврђену казну строгог затвора у трајању од 8 година јер је та казна непостојећа, односно замењена је казном строгог затвора у трајању од 6 година. Осим тога, приликом изрицања јединствене казне, окривљени, поводом дозвољеног понављања поступка, није могао бити осуђен на казну строгог затвора у трајању дужем од 9 година, на коју казну је био осуђен наведеним решењем Врховног суда Србије – Одељења у Новом Саду.

Према томе, осудом окр. Л.Д. у поновљеном поступку, на казну строгог затвора у дужем трајању од оне на коју је осуђен правноснажном одлуком, Окружни суд у Новом Саду повредио је принцип забране *reformatio in peius* из члана 348. тада важећег Законика о кривичном поступку (члан 382. сада важећег Законика о кривичном поступку) и тиме повредио кривични закон на штету окривљеног, односно прекорачио овлашћење које има по закону код одмеравања казне – члан 343. став 1. тачка 5. тада важећег Законика о кривичном поступку (члан 369. став 1. тачка 5. сада важећег Законика о кривичном поступку).

Отклањајући учињену повреду закона, Врховни касациони суд је, уважањем измењеног захтева и предлога Републичког јавног тужиоца, преиначио правноснажну пресуду Окружног суда у Новом Саду К... од 13.12.1971. године и, на основу одредаба члана 32, 30. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" број 116 од 22.12.2008. године) и одредаба члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија

Драгана Вуксановић, с.р.

Невенка Важић, с.р.